Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26181
Copyright: Admont, Benediktinerstift

habundet neq; quid uirtutis desit agnoscit. neq; discretionē habere potest
inopū qualitate. p eo quod opandi materia omnis exclusa est. In quo enī humi
litatē suā p babit. neminē habens cui humilē se debeat exhibē. In quo
mīam demonstrabit. tocī ꝓsortis pietatē alienus. ad patientiā ū quom semet
ipsū exercebit. nullū habens qui uideat ei uoluntatē ꝓ obuiare. Siquis autē
dicat sufficē sibi scripture doctrinā ⁊ aplica p̄cepta ad emēdationē uitaq; for
mandā. simile ī aliquid facē uidet eis qui semp fabrile artificiū discunt.
nūq̄ tamē fabri faciunt op. ut his qui structoꝝ artē semp docent. nūquam
tū edificande domī opam dant. Ecce enī ⁊ domū ñ estimant sufficere s
solā ūbi doctrinā. s; ⁊ ope ipso uoluit nob tradere humilitatis exemplū. cū
p cinctus linteo lauit pedes discipulorū suoꝝ. Tu ergo cui pedes lauabis. quē
curabis officius. cui inferiores aut ultimus eris cū solus uiuas. S; illud quod
dī. bonū ⁊ iocundū habitare frēs iunctī. quod unguento pontificali de capi
te in barba descendenti sci spc comparat quom insolitaria habitatione com
plebit. Stadiū nāq; qddā inquo puritatis exercitiū pficit. inquo meditatio
diuinoꝝ mandatoꝝ effulget amplī. et clarescit. ē ꝓmunis inter se una
nimorū frīm habitacio. habens in se illā similitudinē ⁊ exemplū quod in actib
aplorū refert de scis scptura diuina dicens. quia omīs credentes erant iun
ctī. ⁊ habebant omia cōmunia. INTERROGATIO

Si oportet p̄mū renuntiare omib. et ita uenire ad hanc uitam ut ꝓfes
sionē que secdm dm ē dno ⁊ saluatore nro ihu dicente. si quis ue
nit ad me abneget se ipsū ⁊ tollat crucē suā ⁊ sequat me. ⁊ iterum.
qui ñ renuntiauerit omib que possidet. ñ p ē ē meus discipulus. RESP

Quia hoc uenit ut dominū sequat. ⁊ iam se ipsū neget ⁊ tollat
crucē suam. Certum ē autē quia ⁊ ante iā diabolo renuntiauit. ⁊
operibus eius. Quod tū ñ ab his qui in perfectu uite sunt. ut qui iam ad
pfectionē tendunt. s; ab his qui p̄ma confessione inciant fieri solet. In hi
autē renuntiat sicut supī diximus ⁊ iā ipse sibi homo. id ē p̄ori consuetudi
ni suē ut uite. si abrenuntiat mortib suis ut delectationib scī huius. s;
ꝓsanguinitate corporali illi maxime que impedire eius ꝓpositū potest.
⁊ parentes quidē eos qui se in xpo ihu pueriliū genuerūt magē putabit.
frēs quī eundē aiē eos adoptionis suscepunt. possessiones ū omīs simul
ase ducit alienas. et ut breuē dicā. huic cui xpo omnis mundus cru
cifixus ē ⁊ ipse mundo quom potest efficī seruus cogitationū. ⁊ sollicitu
dinū mundi. cū dns iubet animā ipsam negandā ē ē ipse. Perfecta
itaq; abrenuntiatio in eo ē. ut passionibus penitus careat. dū adhuc in